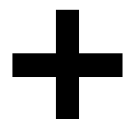
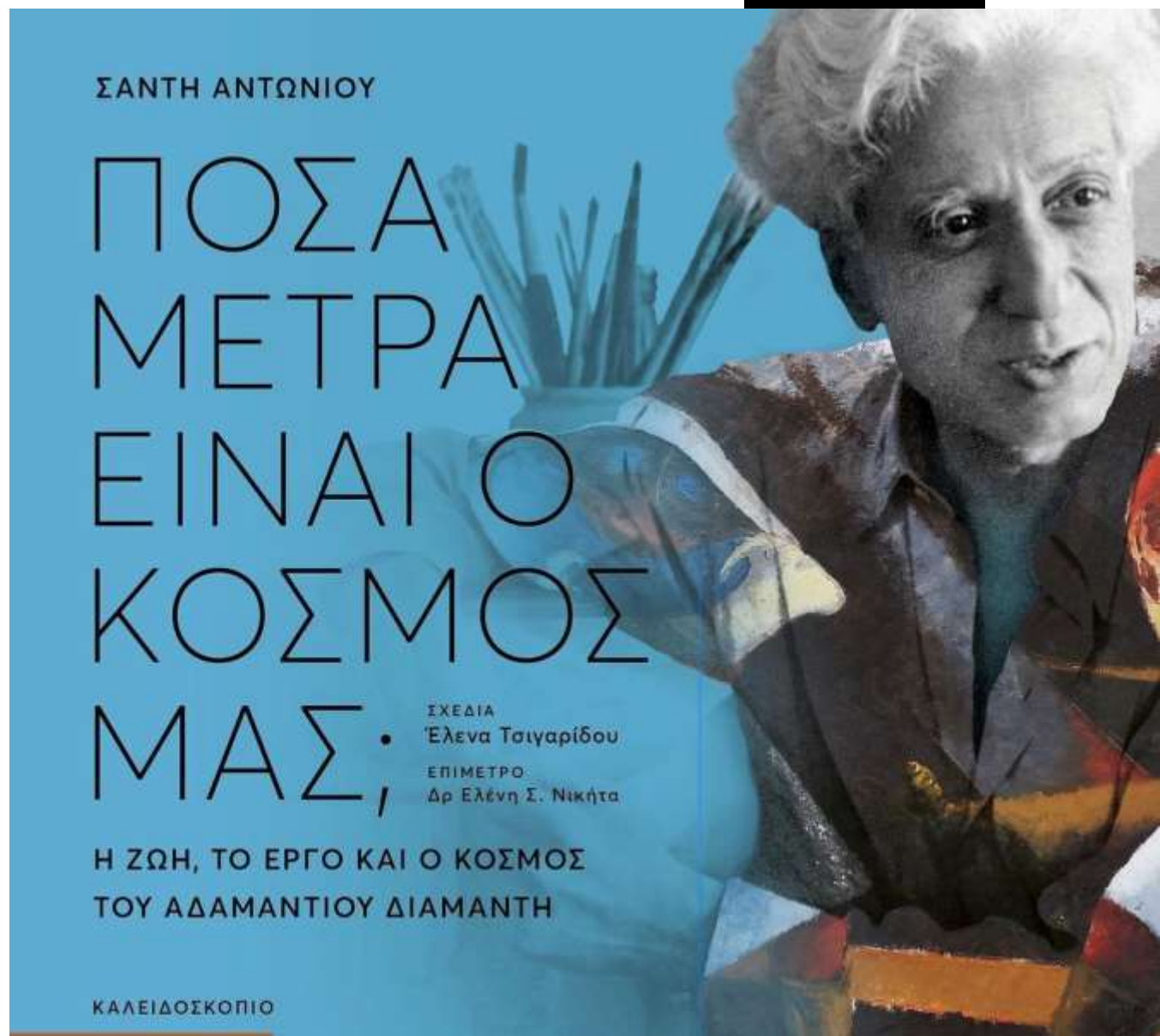

Πόσα μέτρα είναι ο κόσμος μας;

Η ζωή, το έργο και ο κόσμος
του Αδαμάντιου Διαμαντή.

Σάντη Αντωνίου, συγγραφέας, ειδική ευεξίας

Ρίζες

Καλλιέργεια της ρίζας.

- Η **τοπική ιστορία** λειτουργεί ως πηγή μνήμης και ταυτότητας, προσφέροντας στον άνθρωπο μια αίσθηση του "ανήκειν" σε μια κοινότητα με παρελθόν, παρόν και μέλλον. Μέσα από τις ιστορίες του τόπου, τους μύθους και τις παραδόσεις, διατηρείται μια σύνδεση με τις ρίζες του πολιτισμού και της κοινωνίας.
- **Αίσθημα** Ανήκειν (sense of community and sense of belonging).
- **Αίσθηση Συνέχειας και Ταυτότητας.**
- **Παραδόσεις και πολιτιστική κληρονομιά.** Οι παραδόσεις, που μπορεί να περιλαμβάνουν γιορτές, έθιμα, τραγούδια και λαϊκές ιστορίες, δίνουν νόημα στο αίσθημα της συνέχειας, διατηρώντας την ταυτότητα του ατόμου ζωντανή.
- **Επαφή με τη φύση, ο τόπος γίνεται βίωμα.** Η φύση παίζει επίσης έναν καίριο ρόλο στην ευημερία των παιδιών. Οι έρευνες δείχνουν ότι η **επαφή με τη φύση** μειώνει τα επίπεδα άγχους και αυξάνει τη συγκέντρωση. Όταν τα παιδιά έρχονται σε επαφή με το φυσικό περιβάλλον, βιώνουν μεγαλύτερη αίσθηση ηρεμίας και σύνδεσης με τον κόσμο εντός τους και εκτός του.
- **Το Παρελθόν ως τραύμα και ρίζα.** Το τραύμα είναι συχνά μια ρίζα βαθιά χωμένη στη ζωή μας, που διαμορφώνει τις εμπειρίες, τις σχέσεις και την ψυχική μας κατάσταση. Όπως οι ρίζες ενός δέντρου αποθηκεύουν θρεπτικά συστατικά και νερό, έτσι και το τραύμα αποθηκεύει συναισθήματα, μνήμες και πόνο που μπορεί να μην είναι πάντα ορατά.
- Στην περίπτωση της **Κύπρου**, το τραύμα του πολέμου είναι βαθιά ριζωμένο στην συλλογική συνείδηση. Αυτό το τραύμα διαμορφώνει τις αντιλήψεις για τον τόπο και την ταυτότητα, καθώς η απώλεια και η απουσία συνεχίζουν να επηρεάζουν τις γενιές. Οι εμπειρίες του πολέμου και της προσφυγιάς, οι απώλειες και οι αναμνήσεις είναι σαν τις βαθιές ρίζες που συγκρατούν μέσα τους τον πόνο και την ιστορική μνήμη.
- Η **επούλωση** έρχεται όταν οι άνθρωποι αναγνωρίζουν και επεξεργάζονται το τραύμα τους, όταν βρίσκουν τρόπους να το εκφράσουν και να το μεταμορφώσουν σε δημιουργική δύναμη. Όπως οι ρίζες ενός δέντρου αναπτύσσονται και δίνουν ζωή, έτσι και το τραύμα μπορεί να γίνει πηγή αλλαγής και μετασχηματισμού.

Σεφέρης προς Διαμαντή: «Πόσο σε καταλαβαίνω. Αυτή την ανάγκη της ρίζας που λες, της ριζωμένης ζωής. Είσαι καλότυχος που φυσιολογικά και αβίαστα, μπόρεσες να βρεις το χώμα σου».

«Γίνομαι ο Γάτος της Ιστορίας»

(προσεγγίζοντας την απώλεια από τη μεριά του γάτου)

- Σχεδιασμός: Δρ Ξένια Στυλιανού (εκπαιδευτικός, θανατολόγος).
- Η δραστηριότητα εφαρμόστηκε την Παγκόσμια Ημέρα ζώων.
- **«Γίνομαι ο Γάτος της Ιστορίας»:** Οι μαθητές αναλαμβάνουν τον ρόλο του γάτου της ιστορίας και γράφουν από την οπτική του.

Εκτέλεση

•1. Προβολή της πρώτης εικόνας- Άδειες καρέκλες:

Οι μαθητές παρατηρούν την εικόνα που απεικονίζει άδειες καρέκλες και καλούνται να σκεφτούν ποιος μπορεί να λείπει και γιατί καθώς και τα συναισθήματα που τους προκαλεί η εικόνα της απουσίας. Μέσα από συζήτηση, θα σκαναριστεί η τάξη για τις πρώτες σκέψεις γύρω από την απουσία.

•**Συζήτηση:** Που να βρίσκονται άραγε αυτές οι καρέκλες; Ποιος νομίζετε ότι λείπει από αυτές τις καρέκλες και γιατί; Τι συναισθήματα μας προκαλεί η εικόνα της απουσίας; Πώς νιώθετε όταν κάποιος που αγαπάτε λείπει; Πώς μπορεί να μας επηρεάσει συναισθηματικά μια τέτοια απουσία;

•**2. Ανάγνωση της Ιστορίας** χωρίς να προβάλλονται οι εικόνες. Οι μαθητές επικεντρώνονται μόνο στο κείμενο, αφήνοντας τη φαντασία τους να δουλέψει ενώ ενθαρρύνονται να φανταστούν τις σκηνές και να νιώσουν την αγωνία του πρωταγωνιστή.

•**Συζήτηση:** Ποιος πιστεύετε ότι είναι ο πρωταγωνιστής της ιστορίας; Ποιος λείπει, και γιατί ψάχνει κάποιος τον φίλο του;

3. Η Εικόνα του Διαμαντή με τον Γάτο

Προβολή της εικόνας του Διαμαντή με τον γάτο: Τα παιδιά βλέπουν την εικόνα και συζητούν τη χρήση της εικόνας στο βιβλίο, προσπαθώντας να συνδέσουν τη συναισθηματική τους εμπειρία με την εικονογράφηση.

•**Συζήτηση:** Τι βλέπετε σε αυτή την εικόνα; Πώς συνδέεται με την ιστορία που ακούσαμε; Ποιον ψάχνει ο γάτος; Πώς αισθάνεστε βλέποντας αυτή την εικόνα;

4. Δημιουργική Έκφραση: Αποτύπωση Εικόνων

•Οι μαθητές αποτυπώνουν με σχέδιο ή λέξεις τι τους άγγιξε περισσότερο από την ιστορία. Τι κρατάνε από την ιστορία; Πώς φαντάζονται τη στιγμή που ο γάτος ψάχνει τον φίλο του; Τι συναισθήματα θα απεικόνιζαν;

Υλικά: Χαρτιά, χρωματιστά μολύβια, μπογιές για εικαστική αποτύπωση.

5. Δημιουργική Γραφή: "Γίνομαι ο Γάτος της Ιστορίας"

Τα παιδιά αναλαμβάνουν τον ρόλο του γάτου, γράφοντας πού βρισκόταν, πώς ένιωθε χωρίς τον φίλο του και πώς ένιωσε στην επανένωση (γίνεται συσχέτιση της απουσίας απουσία με την απώλεια λόγω της εισβολής στην Κύπρο).

• **Στόχος:** Η άσκηση δεν αποσκοπεί μόνο στην προσέγγιση της απώλειας, αλλά και στην καλλιέργεια της **ενσυναίσθησης** και της **δημιουργικής έκφρασης**.

Οι άδειες καρέκλες

- **Αντικείμενα ως Φύλακες Μνήμης:** Οι άδειες καρέκλες χρησιμοποιούνται ως φύλακες μνήμης. Γίνονται μάρτυρες μα και πρωταγωνιστές καθώς κουβαλούν ιστορία και πολιτισμική σημασία.
- Συμβολισμός: Καφενείο # Απώλεια, Απουσία.

Η καρέκλα δίπλα ακριβώς απ' τη δική μου
είναι εδώ και ώρες άδεια. Τη θέση σου πήρε
μια βαριά, βουβή κι ασήκωτη παρουσία,
οι μεγάλοι την ονόμασαν *απουσία*.

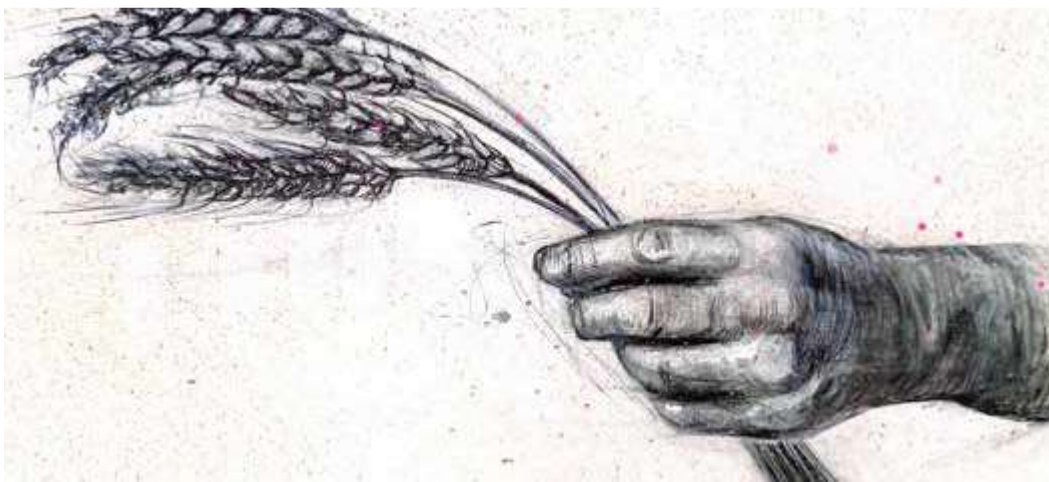
Τοπική Ιστορία-Γεωγραφία-Τοπογραφικά στοιχεία-Χαρακτηριστικά των Κυπρίων

Σχεδιασμός: Δρ Μαίρη Αντωνίου (εκπαιδευτικός).

- Αναγνωστική δραστηριότητα: Ιστορία-Γεωγραφία-Τοπογραφικά στοιχεία-Χαρακτηριστικά των Κυπρίων

Εποπτικό Υλικό:

- *Flash Cards με τους σταθμούς της πρωταγωνίστριας (ονομαστικά πχ Μεσαορία, Λύση)
- *Χάρτης της Κύπρου (Μπορεί να γίνει διαδραστικός με στοιχεία από τον πίνακα του Διαμαντή στα διάφορα σημεία που αναφέρονται στο βιβλίο, ώστε να γίνουν εμφανή τα στοιχεία της κυπριακής παράδοσης πχ βράκα, καφενείο, καρέκλες)

Εκτέλεση:

- Έχουμε τον χάρτη στη μέση της ομάδας και τα flash cards στο πλάι.
- Αρχίζοντας την ανάγνωση, τοποθετούνται οι κάρτες στο κάθε σημείο που κάνει στάση η πρωταγωνίστρια, ώστε να σχηματισθεί η πορεία της κατά μήκος της Κύπρου.
- Φθάνοντας στη σελ. 36-37 εμφανίζεται η διαχωριστική γραμμή και τότε ο εκπαιδευτικός ζητά από τους μαθητές να επαναφέρουν στη μνήμη τους την πορεία που ακολούθησε το κορίτσι και να υποθέσουν ότι το κορίτσι ζει στο σήμερα μαζί μας και πρέπει να επαναλάβει την ίδια διαδρομή...

Ερωτήματα

- Τι άλλαξε από τότε μέχρι σήμερα; (Εισβολή-πόλεμος, αλλά και χαρακτηριστικά που άλλαξαν).
- Τι άλλαξε στην πορεία της; (δεν μπορεί να πάει στα κατεχόμενα).
- Ποιους θα συναντήσει και ποιους όχι;
- Για ποιο λόγο δεν μπορεί να συναντήσει τα ίδια άτομα;
- Πώς επηρεάζει αυτό την αναζήτησή της;
- Τι χρειάζεται να γίνει για να ολοκληρωθεί η αναζήτησή της; (ειρήνη)

Σκοπός: Η δραστηριότητα αποσκοπεί στην επαφή των παιδιών με τα τοπικά χαρακτηριστικά και τις κατεχόμενες περιοχές της Κύπρου, καλλιεργώντας ενσυναίσθηση για την απώλεια. Μέσα από το έργο του Διαμαντή, θα αναπτύξουν εκτίμηση για τον πολιτισμό του τόπου και θα κατανοήσουν τη σημασία της ειρήνης σε αντίθεση με τις συνέπειες του πολέμου.

Πέρασε καιρός από τότε. Τα παντζούρια σφάλισαν, οι
καρέκλες στο καφενείο άδειασαν... Η Αρτζού με τον
Κεμάλ πήγαν στην απάνω γειτονιά. Εμείς εδώ, κι αυτοί εκεί,
διχάστηκαν οι χωριανοί, μα μένει πάντα ζωντανός, της ελπίδας
φάρος φωτεινός ο Κόσμος της Κύπρου...

«Εκεί κοντά σ' αυτό το καταπίοσι
περνάει πάντα νεαρός το δρόμο παλιό
ετοιμασμένος. Τώρα δεν μπορώ να
πάρω εκεί πάλι, με πολλές φορές στον
ύπνο μου βλέπω πως διαβαίνει αυτόν
τον δρόμο και ζητινιά κλιβόσεται».

Αθανάσιος Διαμαντής, Αθήνα Έλληνογλου, 2002

Οι άνθρωποι και οι ιστορίες τους

Σχεδιασμός: Χαράλαμπος Δημητρίου (Εκπαιδευτικός, Υποστηρικτής Α.Π. Λογοτεχνίας Δημοτικής – σύμβουλος)

Εκτέλεση

1. Δημιουργικό σενάριο: Χαμένος φίλος - Αγνοούμενος του 1974

Σε κάποιο σημείο της ιστορίας, η αναζήτηση της αφηγήτριας για τον φίλο της μπορεί να πάρει μια νέα κατεύθυνση. Προτείνεται το σενάριο ότι ο φίλος που αναζητά είναι αγνοούμενος του 1974, ή ότι κατά τη διάρκεια της αναζήτησης συναντά κάποιον που βρίσκεται ακόμα στα κατεχόμενα ή είναι εγκλωβισμένος.

2. Δημιουργικός διάλογος:

Με βάση το νέο σενάριο, τα παιδιά συμμετέχουν σε διάλογο σχετικά με την αναζήτηση του φίλου. Πώς θα ήταν να ψάχνουν κάποιον που χάθηκε; Πώς θα ένιωθαν; Τι ελπίδες και φόβους θα είχαν;

3. Η ιστορία πίσω από κάθε πρόσωπο (Αφορμή από τον πίνακα σελ. 29):

Κάθε πρόσωπο στον πίνακα αντιπροσωπεύει μια ιστορία. Τα παιδιά διαλέγουν ένα πρόσωπο, το περιγράφουν και του "δίνουν φωνή".

Προτρέπονται να συνδέσουν τη φωνή αυτή με το 1974, τον φίλο που αναζητά η αφηγήτρια, ή ακόμα και με έναν «ξένο» που ήρθε στο χωριό τους και παρατηρεί τον κόσμο, λες και καταγράφει τις ιστορίες τους. Τα παιδιά φαντάζονται πώς θα ένιωθε το πρόσωπο που περιγράφουν, ποια θα ήταν η δική του ιστορία και τι θα είχε να πει για τα γεγονότα που το έχουν σημαδέψει.

4. Δημιουργική έκφραση:

Με βάση τη δραστηριότητα, τα παιδιά ζωγραφίζουν το πρόσωπο που περιέγραψαν και γράφουν τις σκέψεις του ή το μήνυμά του. Αυτό θα μπορούσε να είναι μια φωνή από το παρελθόν ή ένα μήνυμα για το μέλλον.

«Νομίζω», αποκρίθηκε, «πως μπορώ να σου φανώ χρήσιμος. Ξέρω πόσο σημαντική είναι η φιλία και σ' αυτό δεν υπάρχει αμφιβολία».

Η αλήθεια είναι πως ήθελα τόσα πολλά να τον ρωτήσω, μα κόμπιαζα. Ένιωσα λες και μου χάρισαν μια τεράστια γυάλα γεμάτη καραμέλες κι εγώ έπρεπε να διαλέξω μόνο μία.

—Πώς σας λένε; κατάφερα να ρωτήσω.

—Αδαμάντιο, μα εσύ, μπορείς να με φωνάζεις Διαμαντή.

Απάντησε χαμογελώντας.

Μα πριν προλάβω κάτι άλλο να ρωτήσω αρπάζει μολύβι, χαρτί, και σχέδιο εντοπισμού σου καταστρώνει στη στιγμή. «Χρειαζόμαστε», είπε παίρνοντας ύφος σοβαρό, «να κάνουμε καταγραφή, με όλα τα στοιχεία που έχεις βρει».

«ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ! Ιδέα εξαιρετική!». Ο Διαμαντής είχε δίκαιο, δεν μπορούσαμε να ψάχνουμε στα τυφλά. Χρειαζόμασταν να έχουμε μια ΕΙΚΟΝΑ: με ποιους μίλησα, πού τους βρήκα, τι μου είπαν –όλα με κάθε λεπτομέρεια. Ένας-ένας έπαιρνε μορφή, κι ήταν όλοι τους εκεί: 75 στη σειρά –ακόμη και ο φίλος σου ο Αζόρ που κουνούσε την ουρά και χαμήλωνε σαν παίζατε τ' αυτιά-. Βέβαια, την έρευνά μου για να κλείσω, έμειναν για να ρωτήσω, άλλοι 6 χωριανοί που πήγαν στην πόλη με την πρώτη τη γραμμή.

Αυτοπροσωπογραφία 1937

Ο Διαμαντής στο εργαστήρι του 1957

Η εικόνα που το μέγεθος και το σχήμα τα διαλέξα σε 17,50 Χ 1,75 μέτρα συγκεντρώνει κάπου 67 πρόσωπα. Από αυτά τα 61 έχουν παρθεί από σχέδια καμωμένα από το φυσικό. Τα 6 είναι δημιουργημένα για να προσομοιωθούν στην ανάγκη της συνθέσεως. Το τοπίο που έδωλα στο βάθος είναι συναρμολογημένο από 25 περίπου σχέδια τοπίων. Μερικά από αυτά μεταφέρθηκαν αυτούσια, σε άλλες περιπτώσεις κομμάτια συναρμολογήθηκαν και ενώθηκαν με άλλα εδώ και εκεί και πολλές λεπτομέρειες τραβήχτηκαν από παντού. Στον εικόνα συγκεντρώθηκαν σχέδια, πρόσωπα και τοπία που σχεδιάστηκαν από το 1931 μέχρι το 1959 και προέρχονται από κάπου 30 τόπους και χωριά της Κύπρου.

Τοπίο και πρόσωπα:
4 από τη Λύση
4 από την Άλωνα
9 από την Άρσια
8 από την Μύρτου
4 από το Λυθροδόντα
5 από τον Άγιο Επίκτητο
2 από την Λυθράγκωμη
1 από την Καρύνεια
1 από το Δίκωμο
1 από το Γέρι
1 από την Θάλετρα (Πάφου)
2 από το Πέρα Βαριό της Νήσου
1 από τη Περιοτερωναχηγή
1 από τον Άη Γιάννη (Άγρου)
2 από τα Μελέναρκα Καρπασίας
3 από το Μικητάρι
3 από την Καλογραία
2 από τον Δαυλό
1 από τα Λαουδερά
1 από το Διόριος
1 από το Κίτμα Πάφου
1 από τα Λύμνια
1 από τους Έργατες
1 από τον Αστρομερίτη
2 από την Τρυπημένη
1 από τη Φυλατζιά
1 από τη Κακοπετριά
3 από την Κισσόνεργα (Πάφου)

69

69 και 6 άλλα = 75

Από το βιβλίο του Αδαμαντίου Διαμαντή «Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ»
ΛΕΥΚΩΣΙΑ Έκδοση του Δήμου Λευκωσίας, Κύπρος 1975

Ο Κόσμος της Κύπρου 1967-1972. Αρ. Έργου AGLG 457A Συλλογή Λεβεντείου Πινακοθήκης

Φτερά

Τα «φτερά» συμβολίζουν την ικανότητα του παιδιού να αναπτυχθεί, να εξελιχθεί και να αναζητήσει το δικό του νόημα στη ζωή, ενισχύοντας την ψυχοσυναισθηματική του ενδυνάμωση και προάγοντας την αυθεντικότητα του.

Καλλιέργεια των αξιών της ζωής / Φιλοσοφία ζωής

- Ειλικρίνεια:** Η αλήθεια και η διαφάνεια στη συμπεριφορά και τις σχέσεις.
- Σεβασμός:** Η εκτίμηση για τους άλλους, ανεξαρτήτως διαφορετικών απόψεων ή καταστάσεων.
- Αλληλεγγύη:** Η υποστήριξη και η συνεργασία με άλλους, ειδικά σε δύσκολες στιγμές.
- Δικαιοσύνη:** Η επιδίωξη ίσων ευκαιριών και δίκαιης μεταχείρισης για όλους.
- Ευθύνη:** Η αναγνώριση και αποδοχή των συνεπειών των πράξεων μας.
- Αυθεντικότητα:** Η παραμονή πιστού στον εαυτό μας και στις αξίες μας.
- Ενσυναίσθηση:** Η ικανότητα να κατανοούμε και να νιώθουμε τα συναισθήματα των άλλων.

Δημιουργικότητα: Ως τρόπος έκφρασης (ικανοποίηση, προκλήσεις).

Συναισθηματική νοημοσύνη και ψυχική ανθεκτικότητα Η ικανότητα να αντιμετωπίζουν το άγχος και να ρυθμίζουν τα συναισθήματά τους βοηθά τα παιδιά να διαμορφώσουν μια υγιή και σταθερή ψυχική δομή, μαθαίνοντας έτσι να διαχειρίζονται τα συναισθήματά τους με αποτελεσματικό τρόπο. Τόσο η πρωταγωνίστρια όσο και ο Διαμαντής και οι φίλοι του είναι πρότυπα ψυχικής ανθεκτικότητας.

Νόημα της ζωής. Σύγχρονες έρευνες αποδεικνύουν ότι τα παιδιά που νιώθουν ότι έχουν κάποιο σκοπό και νόημα, είτε μέσω δημιουργικών δραστηριοτήτων είτε μέσω συμμετοχής σε δράσεις με ουσία, τείνουν να είναι πιο ευτυχισμένα και ψυχικά ισορροπημένα.

«Έτσι τελείωσα την αφήγηση αυτή τον Νιόβρη του '74. Σήμερα, το Μάη του '75, βρίσκω τον εαυτό μου να σκαλίζει ξανά τις ρίζες. Οι χυμοί ήταν πάντα εκεί. Τα δεντράκια και τα λουλούδια που σήκωσαν στις καλύβες τους οι ξεριζωμένοι μας φέρνουν λυγμούς και λαχτάρεις. Τα νέα βλαστάρια ανδρώνονται. «Ο κόσμος της Κύπρου» θεμελιώνει το Κάστρο της νέας ζωής. Μαΐου 195. Α. Διαμαντής

Γαϊτανάκι φιλίας

Σχεδιασμός: Γεωργία Σολωμού (εκπαιδευτικός).

Σκοπός: Η δραστηριότητα αυτή προάγει την έννοια της συνεργασίας και του αμοιβαίου σεβασμού και βοηθά τα παιδιά να αντιληφθούν την αξία της φιλίας, όχι μόνο ως συναίσθημα, αλλά και ως δύναμη που διαμορφώνει την τέχνη και τη ζωή, γίνεται γέφυρα έμπνευσης και δημιουργικότητας. Ο Αδαμάντιος Διαμαντής και οι φίλοι του Γιώργος Σεφέρης, Τηλέμαχος Κάνθος, Πορφύριος Δίκαιος, Μιχαήλ Κάσιαλος μας δείχνουν πόσο δυνατή είναι η φιλία και πώς μπορεί να επηρεάσει τον τρόπο που βλέπουμε τον κόσμο, την τέχνη και τον εαυτό μας.

Εκτέλεση

Αφήγηση

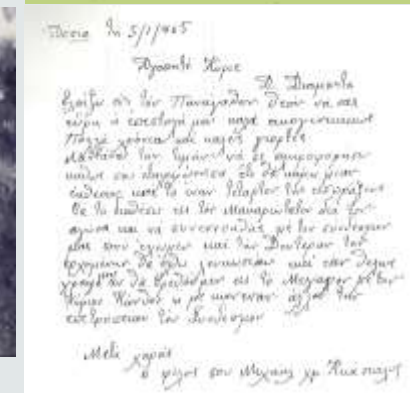
- Σελ.30-31
- Μέρος Β

Ερωτήσεις

- Ποια ήταν η σχέση του ποιητή Γιώργου Σεφέρη και του Ζωγράφου Αδαμάντιου Διαμαντή;
- Ποιοι ήταν οι άλλοι φίλοι του;
- Ποια αραγε να ήταν τα χαρακτηριστικά της φιλίας τους που την έκανε τόσο μα τόσο δυνατή;
- Πώς επικοινωνούσαν οι δύο φίλοι;
- Πώς νομίζετε ότι επηρέασε η φιλία τους τους δύο δημιουργούς;
- Πιστεύετε ότι η φιλία μπορεί να αλλάξει τον τρόπο που βλέπουμε τον κόσμο;

Το γαϊτανάκι

Τα παιδιά σχηματίζουν έναν κύκλο και κρατούν πολύχρωμες λωρίδες, οι οποίες αντιπροσωπεύουν την ποικιλομορφία, την ομορφιά και τη δυναμική των διαπροσωπικών σχέσεων. Καθώς τραβούν τις λωρίδες, κάθε παιδί καλείται να εκφράσει μια αξία που συνδέεται με τη φιλία, όπως «εμπιστοσύνη», «αγάπη», «σεβασμός», «στήριξη», «κατανόηση», «έμπνευση». Με αυτόν τον τρόπο, τα παιδιά συνδέονται μεταξύ τους, δημιουργώντας ένα νοητό δίκτυο που συμβολίζει τη δύναμη της φιλίας στην κοινωνική και ψυχική τους ανάπτυξη.

«Έτσι τελείωσα την αφήγηση αυτή
τον Νιόβρη του '74. Σήμερα, το
Μάη του '75, βρίσκω τον εαυτό μου
να σκαλίζει ξανά τις ρίζες. Οι χυμοί
ήταν πάντα εκεί. Τα δεντράκια
και τα λουλούδια που σήκωσαν στις
καλύβες τους οι ξεριζωμένοι μας
φέρνουν λυγμούς και λαχτάρεις. Τα
νέα βλαστάρια ανδρώνονται. «Ο κόσμος
της Κύπρου» θεμελιώνει το Κάστρο
της νέας ζωής.

Μαΐου 195. Α. Διαμαντής

Ευχαριστούμε!

